

Mentides i llibertat

Pere Miret, economista

“Sabem que les seves mentides no se les creuen ni ells [l’Estat espanyol] i que el resultat del referèndum no pot ser un altre que una clara votació a favor de la independència.”

En el debat sobre el procés independentista de Catalunya amb l’Estat espanyol alguns igualen l’aspiració del poble de Catalunya a un Estat independent amb populismes que darrerament han tingut protagonisme i conclouen que tots els nacionalismes són iguals. Però, és realment així? La resposta és: rotundament no. En primer lloc: no hi ha un patró de nacionalisme, tots són diferents. Vegem-ho amb alguns exemples.

És força evident que el moviment independentista català, democràtic, pacífic, proeuropeu i obert al món és molt diferent de la visió política proteccionista i anti-UE de la Sra. Marine Le Pen. Un altre exemple és la tolerància respecte de la corrupció. A França el Sr. Fillon va sofrir un càstig electoral, a Catalunya CDC també. Tanmateix, a l’Estat espanyol, amb uns indicadors de corrupció molt superiors, el partit polític més implicat en assumptes de corrupció, el PP, guanya les eleccions. I cal dir que la tolerància de la corrupció també té un important impacte econòmic, ja que afecta l’eficiència econòmica.

Tanmateix, hi ha un principi universal en aquest àmbit: el dret a l’autodeterminació de les nacions, un dret per sobre de la constitució de qualsevol estat opressor. Aquí hi ha una diferència fonamental entre nacionalismes: els imperialistes i els que volen la llibertat nacional. Catalunya és una nació amb els elements característics: un territori i una població delimitats, una llengua i una cultura pròpies i una història mil·lenària. A més, té una llarga tradició democràtica, amb unes corts catalanes a l’edat mitjana que es poden considerar el primer parlament europeu.

En el segle XXI, en una economia global, el fet de ser un país petit no és cap impediment per a esdevenir un estat independent. Els països petits solen ser més oberts i s’adapten més ràpidament als canvis. Així, a la Unió Europea els països amb una renda *per capita* més alta, Luxemburg i Dinamarca, són països d’una mida comparable amb Catalunya. I tenen menys habitants que els 7,5 milions de Catalunya. Hi ha menys parlants de danès que de català. Nogensmenys, són països molt pròspers. D’altra banda, cap de les excolònies espanyoles ha volgut tornar a formar part de l’imperi espanyol després d’assolir la independència de la metròpoli, malgrat compartir la mateixa llengua.

El que caracteritza els imperialistes espanyols és que neguen el seu nacionalisme (agressiu). Aquesta mentida els porta a una cadena de mentides cada cop més grosses fins al punt que han esdevingut insostenibles. Així, per una banda neguen la viabilitat econòmica d’un Estat català. El Sr. Rajoy, president del Govern espanyol, fins i tot va dir al final del maig passat que el PIB català perdria un 30% amb la independència. La veritat és que amb la independència, eliminat l’enorme espoli fiscal de l’Estat espanyol, que suposa una veritable sagnia per a l’economia catalana, i amb una política econòmica correcta i no subordinada a l’hipercentralista, neofranquista, antidemocràtic, malversador, corrupte i ineficient Estat espanyol Catalunya esdevindria un pol dinàmic en el sud d’Europa i el PIB català podria duplicar-se en una dècada.

Justament això explica la negativa de l’Estat espanyol a permetre un referèndum sobre la

independència a Catalunya, a diferència del Regne Unit pel que fa a Escòcia i del Canadà quant al Quebec. Saben que les seves mentides no se les creuen ni ells i que el resultat del referèndum no pot ser un altre que una clara votació a favor de la independència. De fet, això ja va quedar clar en les eleccions plebiscitàries del 27 de setembre de 2015 quan els candidats independentistes van assolir la majoria al Parlament de Catalunya. La independència a l'Estat espanyol li suposa la pèrdua de la suculentia renda colonial que cada any extreu de Catalunya i no li interessa. Aquesta és la veritat i no la no-viabilitat econòmica de l'Estat català. Al final la veritat sempre triomfa i amb ella la llibertat.

Juliol de 2017